

Катеринюк Христина Миколаївна, здобувач
Тернопільського регіонального відділення
навчально-наукового інституту № 4
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник, професор
кафедри цивільного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ
Лов'як О. О.

РОЗГЛЯД ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ ПИТАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ДЕПУТАТСЬКИМ ЗАПИТОМ

Відповідно до ч. 2 ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України» депутатський запит – це вимога народного депутата, яка заявляється на сесії Верховної Ради України до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

Підставою запиту завжди є наявність певних фактичних обставин у діяльності згаданих суб'єктів, які дозволяють депутату оцінити таку діяльність, виявити певні недоліки та з'ясувати необхідність та шляхи їх усунення [4].

Депутатський запит є найвищою формою депутатського впливу (звичайно після законотворчої діяльності) щодо обстоювання інтересів виборців. Він дозволяє народному обранцю напряму брати участь у громадському і політичному житті країни та в міру свого авторитету і юридичного статусу форсувати прийняття тих чи інших рішень, необхідних для суспільства.

Статистичні дані свідчать що, упродовж 2015 року до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, в інтересах захисту прав громадян, звернулося 19 030 особи, з них народних депутатів – 274 особи. Найчастіше зверталися саме депутати, яких було обрано за мажоритарними округами, у 2014 р. – 194 особи усіх депутатів, які звернулися до Уповноваженого, 2013 р. – 314 осіб [1].

Звернення громадян переважно торкалися: дотримання законності, економічних, соціальних, майнових та гуманітарних питань, проблем екології та надзвичайних ситуацій.

Депутатський запит подається в письмовій формі Голові Верховної Ради України, який оголошує його на пленарному засіданні і передає до парламентського апарату.

Відповідь на депутатський запит надсилається Голові Верховної Ради України і депутату, що його вніс, та оголошується на засіданні парламенту. Депутат має право дати оцінку відповіді на свій запит. На пленарному засіданні може бути проведене обговорення відповіді на запит, якщо на цьому наполягає не менше однієї п'ятої частини народних депутатів [4].

Обмеження щодо реалізації народним депутатом свого права на депутатський запит:

1. Народний депутат не має права звертатися з вимогами чи пропозиціями до судів, до голів судів та до суддів стосовно конкретних судових справ.

2. Вимога чи пропозиція народного депутата України до керівників органів Служби безпеки України не може бути дорученням щодо перевірки будь-якої інформації про окремих громадян. За відсутності у вимозі чи пропозиції народного депутата достатньої інформації про злочин така вимога чи пропозиція не може бути підставою для прийняття рішення про проведення оперативно-розшукових заходів.

3. Народний депутат не має права звертатися до органів прокуратури і прокурорів з вимогами, пропозиціями чи вказівками у конкретних справах, також до слідчих прокуратури з питань досудового слідства у конкретних кримінальних справах.